

Бюджетътъ приключва съ единъ остатъкъ отъ 7573-85 лв. вложени по спестовни книжки въ пощата и Българска търговска банка.

Провѣрили: Н. Хр. Петлешковъ
Ив. Татаровъ

Следъ кратки разисквания по отчета на управителния съветъ конгресътъ намѣри, че управителния съветъ е сторилъ отъ своя страна онова, което обстоятелствата сж му позволили, одобри тази му дейность и го освободи отъ всѣкаква отговорность.

Конгресътъ е вземалъ следнитѣ решения :

„1. Да се направи позивъ къмъ всички читалища да се запишатъ членове на съюза; старитѣ да си платятъ съюзнитѣ вноски за 1920 г., ако не сж ги внесли. Годишнитѣ съюзни вноски сж 5% отъ членскитѣ вноски, които събира читалището презъ годината, обаче не по-малко отъ 10 и повече отъ 200 лв. годишно.

II. Да се поднови разписа на лекциитѣ и да се намѣрятъ лектори, които при покана да отиватъ и четатъ върху избрана тема.

III. Съюзътъ да се грижи за пктуването на лекторитѣ по желѣзницитѣ. За лекция се плаща 200 лв. на лектора отъ съюза. Читалището е длъжно да посрещне лектора, да го настани на квартира (или хотелъ) и да се погрижи за храна на свои разноски. Ако читалището постави входъ, може да допълни предвидения хонораръ.

IV. Да се апелира къмъ читалищата, щото когато имъ се пратятъ лотарийни билети отъ нѣкое читалище за постройка на своя сграда, да се погрижатъ за разпродажбата на билетитѣ и ако е възможно, самото читалище да откупува по нѣколко билети въ знакъ на взаимна помощ и солидарность.

V. Да се действува предъ Министерството на народното просвѣщение и предъ други министерства за помощи, изработване и бързо утвърдяване планове за нови читалищни згради.

VI. Да се образува единъ общъ читалищенъ фондъ съ централа въ кооперативната банка, дето да бждатъ влагани свободнитѣ суми отъ всѣко читалище съ лихва по-висока. Отъ тоя фондъ да се отпускатъ заеми на ония читалища, които строятъ. За засилване на тоя фондъ трѣбва да се предвиди особенъ данъкъ отъ общинитѣ. Натоварва се управ. съветъ да изучи тоя въпросъ и пригответи нуждния проектъ.

VII. Конгресътъ намѣрва, че откриването на общонародни държавни библиотеки по селата е добро; нѣкои отъ мѣстнитѣ читалища могатъ да добавятъ библиотеката си съ тѣхъ, обаче читалищната сграда и другитѣ читалищни вещи трѣбва да останатъ свободни подъ автономното управление на читалищнитѣ членове. Това трѣбра да стане да не би нѣкой день по нѣкои причини да се закрие държавната библиотека и да се обяватъ читалищнитѣ имоти за държавни.

VIII. Съюзнитѣ читалища трѣбва да влѣзатъ въ по-тѣсни общувания и сношения помежду си, за да си услужватъ съ книги, декори и др.

IX. Читалищата въ окржжитѣ градове трѣбва да се издигнатъ до степенъ на ръководни центрове, отъ които околнитѣ читалища да получаватъ упжтвания, насоки и лектори по дадени въпроси.

X. Натоварва се Управит. съветъ да изработи описъ на най-хубавитѣ книги, напечатани презъ войната, за доставяне въ всѣко читалище“.